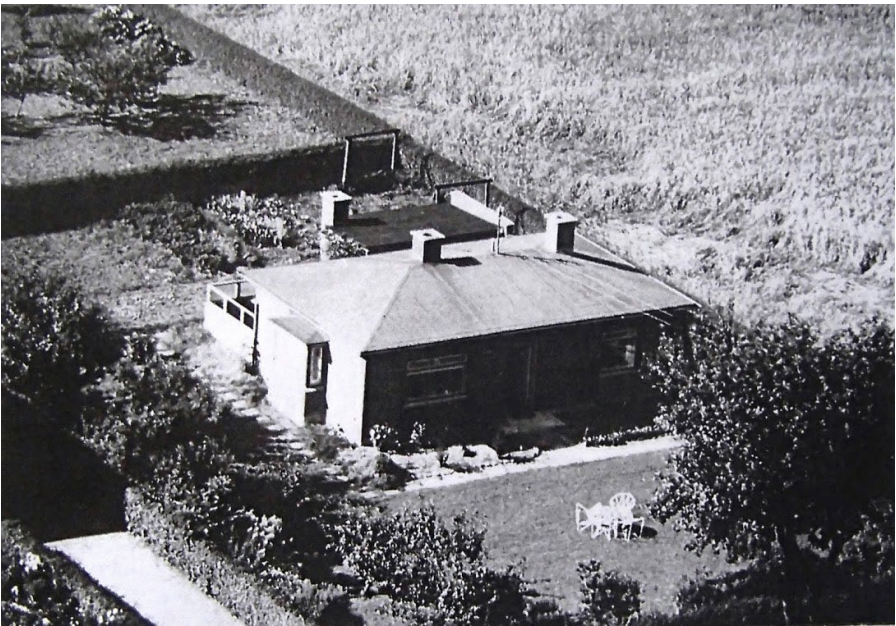

Nr. 1, marts 2019

Indkaldelse til Generalforsamling d. 30. april 2019, kl. 19.00

Sommerudflugt til Gisselfeld Kloster

”Et eventyr” og Om Strandgaarden, Solrød Strand

GENERALFORSAMLING

Solrød Lokalhistoriske Forening

Indkalder herved til

Ordinær generalforsamling i Aktivitets- og Frivilligcentret,
Solrød Center 85,

Tirsdag, den 30. april 2019 kl. 19.00

1. Valg af dirigent
2. Beretning
3. Fremlæggelse og godkendelse af regnskab
4. Vedtagelse af budget og kontingent
5. Indkomne forslag
6. Valg af bestyrelse: På valg er Else Haugaard-Hansen, Ole Jørgensen og Jørgen Christiansen
7. Valg af suppleanter: Tonny Lauridsen, Jørgen Kramer og Poul-Erik Langvad
8. Valg af revisorer og revisorsuppleant: Revisor Kjeld Ejdorf og Kurt Hartvig Petersen. Revisorsuppleant: Anni Madsen.
9. Eventuelt:

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være formanden i hænde senest ugedagen før den berammede generalforsamling.

Jens Strunge Jensen kommer og fortæller om sin slægtsforskning og til sidst byder foreningen, sædvanen tro, på et traktament.

Mvh. Jørgen Christiansen

SOMMERUDFLUGT den 15. juni 2019!

Turen går i år til Gisselfeld Kloster.

Afgang med bus fra:

Havdrup Station kl. 9.00

Jersie Kirke kl. 9.15

Villabyerne (postkassen) kl. 9.20

Solrød Station kl. 9.30

Der er bestilt rundvisning på Gisselfeld Kloster, det tager 1 time fra kl. 11.00

I skrivende stund har vi ikke kunnet bestille frokost, men der bliver arbejdet på det.

Efter frokost kører vi tilbage til Gisselfeld, hvor der er tid til at gå rundt i parken og væksthusene.

Vi kører tilbage til Solrød ca. kl. 16.00

Pris for turen inkl. frokost er: 200.00 kr. pr. person.

Ikke medlemmer: 300.00 kr.

Drikkevarer er for egen regning.

Der er plads til 50 personer på turen.

Tilmelding til Else 56 16 84 11, eller til Lis 51 74 18 98

Senest tirsdag den 28. maj 2019

Da Pussy fik killinger!

Et eventyr

Forord: Dette er tilsyneladende et eventyr, men måske er der nogle af læserne, der har en mistanke om at kunne genkende noget af det. Måske har de selv været med og kan huske noget og ellers handler det bare om store ting... i det små.

Men helt eventyrligt!

Der var engang et lille hus bygget af røde mursten, firkantet næsten og med et fladt tag, så der var ikke noget loft. Kælder var der heller ikke, men alligevel kunne den unge dame, lærerinden, der boede i dette lille dukkehjem godt skaffe kolde sodavand til sine flinke skolebørn, når de kom på besøg.

Hvordan tror du?

Et køleskab var alt for dyrt og sjældent dengang i 1957, så derfor havde den gamle førstelærer, der boede i huset før Karen, fundet en genial løsning til sine kolde øller,

som var uundværlige til hans faste Lhombre-aftener!?

”Hvordan”, spørger du igen? Åh ja, så ganske enkelt havde han omdannet et almindeligt køkkenskab til en elevatorskakt, hvor et snedigt taljesystem let og smertefrit bragte en simpel kasse ned i et stort hul under jorden dér, hvor skabets bund egentlig var. Og dette var sandelig også et godt legetøj for andre af hendes venner, opdagede hun ofte, når Kaj og Poul, Inger og Niels, iblandt Tove og Christian kom i weekenden og ilsomt anbragte deres medbragte Hof og Tuborg i kassen.

Tilbage til skolebørnene – rettere pigerne fra 7. klasse, som meget hurtigt havde fundet ud af bagvejen over ”centralens” have og gamle fru

Birkegaards hønsegård, om til ”frøkenens” forsømte urtehave, for ikke at tale om den langhårede græsplæne!

Det var en fryd for dem hver torsdag, efter endte husgerningstimer, eller gymnastiktimer, at kappes om at få lov til at komme og vise hende ”den

uvidende”, lidt upraktiske på haveområdet i hvert fald, hvordan man behandlede et lugejern eller en rigtig god nyindkøbt spade!!

Ak ja, den gamle, som hendes elskede bedstefar omhyggeligt havde slæbt med til hende i den gamle ”Ford”, var jo knækket en af de første gange, hun lige skulle vende den tunge lerjord der, hvor kartoflerne skulle lægges! Og så måtte hun jo i Brugsen for at få en ny – dyr – fin til hele 9,85 kroner, mon det gik an?

Merete råbte nu til Karen fra køkkenet: ”Skal vinduerne osse pudses i dag?” ”Jah tak, hvis du har tid?” tøvede Karen!

”Jeg har ikke andet end tid nok, ved du da godt og det er sørme sjovt, når de er så beskidte, som dine er!” Ja, ligefrem og præcist kom det altid fra den glade og smilende Merete, hun var nu alle tiders.

”Mjav – mjav – mja – av” lød det lige bagved Karen, og Pussy strøg ømt og lidt hårdt sit hoved mod hendes højre ”bagben” for at fortælle, at hun også var hjemme og ønskede lidt opmærksomhed, selv om der var piger på besøg. Karen strøg hende varsomt et par gange over nakken og ryggen og blev igen forbavset over hvor trind og blød, hun efterhånden

var blevet i disse forårmåned! Mon hun – den lille elskede Pussykat skulle være?? – Ja, ja, Karen tænkte på alle de aftener her i februar, hvor alverdens kattejammermusik havde givet hende mangen søvnløs nat – pyh, ha, det havde vel nok været bedre, om hun dengang havde lukket Pussy fast inde i vaskehuset hver aften!

Nej, pjat, nu ikke den slags tanker, nu var det mest spændende, hvornår hun skulle få sine små killinger? Mon de blev stribede eller røde eller måske sarte og hvide som moderen?

Karen faldt i staver igen på trappen ud til ”Søster” der ivrigt gravede løs i baghaven.

Tænk, at det nu snart var et helt år siden, at hun første gang så den sidde der på trappestenen, våd og forpjusket, en regnvejrsdag, da hun kom træt hjem fra skole.

Aldrig havde hun tænkt, at det skulle blive hendes bedste og

mest trofaste ven, da hun skyndte sig ind, tog den bedste lille skål, hun ejede og hældte den fuld af lækker frisk mælk til missen.

Den var ganske vist lidt sky og bange til at begynde med, men ”kom nu, lille mis – mis – mis - lugt nu her, i en lav og kærlig tone og lokkede snart Pussy til at nærme sig den udstrakte hånd med mælkeskålen – og snart efter lød en højlydt slubren og skålen tømtes, lidt efter lidt, af den tørstige lille røde tunge.

Bagefter måtte Karen se at finde en lille kurv, eller et tæppe, til at lægge killingen på, den så jo lidt mager og forsømt ud og hun var straks klar over, at det nok var en Københavnerfamilie, der var rejst fra sommerhuset og nu havde efterladt børnenes bedste legetøj fra sommerferiens varme solskins- og stranddage til en ensom og barsk hverdag. Ingen ville bryde sig om en husvild, halvtam lille mis på den tid af året, hvor alle gårdene havde nok af deres egne kattekuld på ofte 6 – 8 små unger og derfor fik Pussy nu lov til at blive hos Karen. Hele vinteren lå den hver dag i hendes skød om aftenen og spandt af

velvære, mens hun læste på sine lektier eller syslede med sit håndarbejde – og mange var de stunder, hvor Pussy og Karen trillede garn sammen og fornøjede sig i skøn afslappet atmosfære.

De første dage Pussy var hos Karen, var hun for resten helt ræd for at lukke den ud, at ikke den skulle løbe væk. Så i stedet fik den lov til at

ligge ovre i vaskehuset og fik en kasse med sand i ved siden af kurven, hvor der lå en lille blød, brun pude og et gammelt dukketæppe, som Karen havde fundet i en af sine kludeposer. Nu var det blevet rigtig varmt og dejligt vejr i april måned; Pussy trivedes fint og voksede større og tykkere for hver dag – pelsen var blød, sart og hvid og var meget tæt og god til at begrave fingrene og næsen i.

Karen havde, i de sidste par uger, fået mistanke om, at hun nok kunne vente at få små killinger til sommeren - efter al den kattejammermusik i vinterens sidste par måneder skulle det jo ikke være mærkeligt. Måske blev det allerede til pinse? – Ja, bare det gjorde, tænkte Karen, så kunne hun også opleve det nu i hendes første år på landet! Kurven var for længst blevet bragt ud i køkkenet og helt naturligt benyttede Pussy både den og sandkassen i køkkengangen – jo, jo renlig og velopdragen, det var hun bestemt. Døren stod på klem til soveværelset hver nat nu – og hvad var det ?? – ”Mjav – mjav – mjav” – Karen vågnede forvirret, så på uret i halvmørket, klokken var 4 – nej 8 – hvad skulle hun dog gøre, i dag kom hun da for sent i skole? Hun stak fødderne i morgenskoene og opdagede nu Pussy, der vandrede hvileløst og uroligt omkring. Den mjavede stadig ynkeligt som om den ville sige ”så hjælp mig dog – kan du ikke forstå at mine små unger er ved at komme nu”? Hvad skulle Karen dog gøre? Hvordan kunne man hjælpe en fødende kat? Det anede hun jo intet om? Ulykkelig og hjælpeløs forsøgte hun at få Pussy til at

drikke lidt mælk i skålen. Det var som om hun blev lidt mere rolig, da hun gik med ud i køkkenet og satte sig på hug ved kurven og strøg den lille mis kærligt og stille over hovedet. Pludselig slog det hende, at det jo slet ikke var skoledag, men måtte være pinsemorgen!

Åh, Gudskelov, så kunne hun slappe helt af og bare sætte sig til at vente sammen med Pussy!

Af og til rejste den sig op i kurven og vendte sig under ynkelig mjaven – urolig – hvileløs – bedende, bange øjne så op på Karen og hun følte det, som om den bare sagde:” Kan du da ikke hjælpe mig, bare lidt”. Nu - nu – mjav – av – av – hvad skete der mon? Pussy vendte sig så

mærkelig hastigt med bagkroppen væk fra kurvekanten – og der? Lå den førstefødte lille Pusyunge, våd, slatten og slap med lukkede øjne og tilsyneladende helt død at se på! Men nej, nu rørte den forbenene lidt, strakte bagbenene en smule og Pussy begyndte at slikke den ivrigt og grundigt. Det var som om

hun helt glemte, at det havde gjort ondt lige før – nu var der jo noget at leve for – at arbejde med – at have ansvar for.

Karen opdagede, at hun var blevet helt våd i øjenkrogene på det lille øjeblik; tænk at hun var så heldig at være hjemme lige nu, hvor dette under skete for hendes øjne. Mon ikke Pussy var blevet mere rolig nu, trods alt; hun mjavede én gang lige pludselig og højt igen; Karen blev vækket op af sine tanker – og der lå nok så nydeligt endnu en lille sort/hvid klump og denne gang strakte den sig med det samme, der var rigeligt liv i poterne på denne lille krabat. Den førstefødte kravlede fortumlet omkring og søgte nu tydeligt efter patten for at få sig en lille mælketår! Tænk den var allerede ved at være helt tør – og nu slikkede Pussy rask væk nummer 2 lige så ivrigt! Alle steder fik en omgang, både foran og bagside, i ansigtet over de små lukkede øjne, næsen, ørerne, nakken, ja, overalt slikkede den lille vævre røde ru tunge alt slim væk. ”Mjav – mjav”, nu igen. For tredje gang vendte bagkroppen lidt opad i

et ryk og der – endnu en gang lige efter - - åh nej, to på én gang, hvor mange mon der endnu kunne være tilbage i sådan en kattermave?

Karen havde nok hørt, at de ofte kunne få op til 6 – 8 små killinger, men aldrig turdet håbe på selv at få lov til at opleve disses fødsel på så nært hold, som hun virkelig gjorde. Den lille mis – hendes elskede kattekilling for kun et lille år siden, lå nu med små sprællevende dejlige, sorte og sort/hvide misseunger – det var altså ikke til at tro! Pussy rejste

sig brat op i kurven, hvad nu?? – Skulle der komme flere? Nej, hun sprang let slunken i maveskindet ud af kurven og Karen var ikke sen til at opfatte, hvad hun lige præcis trængte allermest til lige nu. Sødmælken kom hastigt frem og skålen blev fyldt hurtigt op – Pussy kunne næsten ikke vente og labbede ivrigt og frygtelig tørstig hele skålen i sig – nej, hvor var hun tørstig, stakkels mis, at Karen ikke havde tænkt på det før!

Mælkekartonen var tom – nå heldigvis havde bageren åbent – ja, da, det var jo søndag – for resten pinsemorgen – det havde hun helt glemt. Skulle hun ikke cykle efter et par velfortjente rundstykker her til sin morgenkaffe – og så bagefter – sove en lille ekstra time – eller, ja hellere cykle til kirken – i dag havde hun ekstra grund til at takke Gud for en dejlig søndag morgen – og som tænkt, så gjort!

Strandgaarden

Solrød Strand

Dansk Funktionærforbund

I begyndelsen af det 20. århundrede, var ferie ikke noget man som arbejder kunne forvente, enkelte overenskomster havde 4-6 dages ferie, uden løn, men langt de fleste arbejdere havde kun fri om søndagen, så ferie var forbeholdt dem i gode stillinger.

Dansk Funktionærforbunds medlemmer havde i 1924, fået de første feriedage med i overenskomsten og man overvejede derfor, om man skulle opføre et feriehjem, for medlemmerne. Formålet var at skaffe medlemmerne mulighed for et ferieophold til en rimelig pris. Man købte en grund ved Solrød strand, men på landsiden, i forhold til strandvejen.

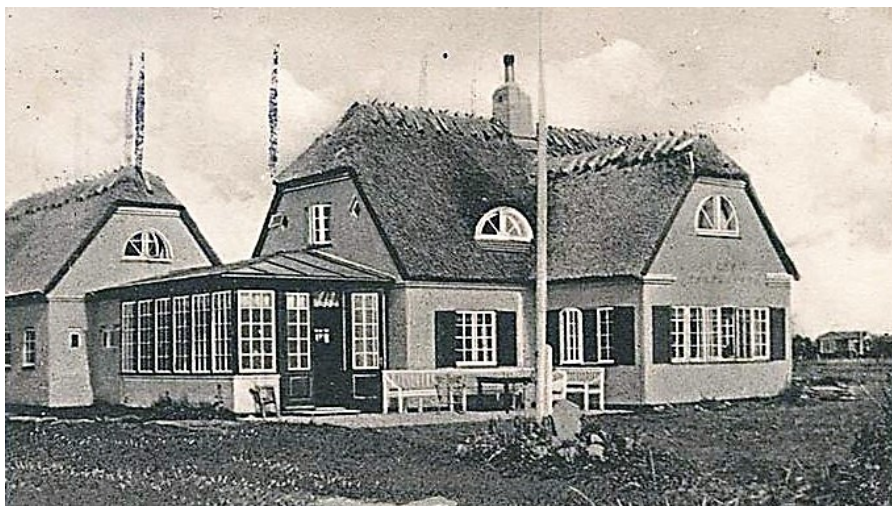
Grunden blev i 1926 afhændet, da man erhvervede Strandgaarden, beliggende helt ned til vandet på Birkegårds alle. Prisen var kr. 21.000,- hvilket dengang var et stort beløb og købet kunne da også kun lade sig gøre fordi, enkelte store arbejdsgivere, som forsikringsselskaber, sygekassen Fremtiden og De forenede Vagtselskaber bidrog med penge, udover de penge medlemmer og afdelinger af Dansk Funktionærforbund bidrog med.

Bygningen var opført samme år af konsul Schytte, som sommerhus.

Man gik allerede samme år i gang med at indrette stedet til det nye formål, så der blev lavet værelser på 1. salen og i garagen, køkkenet blev udvidet. I de følgende år lagde man elektricitet ind, der blev bygget en fløj på den oprindelige bygning og opført en pavillon. Man købte også nabogrunden, med tilhørende træhus – hvilket blev benævnt ”Røverborgen”.

Frem til 1955 foretoges der en del forbedringer og moderniseringer af Strandgaarden, så stedet fremstod som en moderne ferieejendom, hvor familier kunne holde ferie, nær strand og i overkommelig afstand fra København, de fleste gæster kom på cykel eller med bussen.

I 1969 beslutter Dansk Funktionærforbunds kongres, at tiden er inde til

A Strandgaarden omkring 1930

en radikal og gennemgribende ombygning, så den kan opfylde en ny tids krav til ferie og kursusophold. Kurser for tillidsmænd var blevet en væsentlig del af stedets hverdag.

Samme år ansættes den første fuldtidsansatte leder af Strandgaarden, til hende indrettes en lejlighed på 1. salen.

Man opførte en markant bygning med 16 værelser, alle med bad og toilet, ligesom man installerede centralvarme. Få år senere blev der igen udvidet med 4 værelser og en billardstue.

Strandgaardens brug, fra sidst i tresserne og frem, bar meget præg af uddannelse af tillidsfolk og ikke mindst sikkerhedsrepræsentanter, de blev alle tilbudt en uddannelse, så de kunne varetage deres hverv i forhold til arbejdsgivere og kollegaer. Kurserne startede typisk med ankomst søndag aften og sluttede fredag eftermiddag, på de kurser knyttedes mange bånd og venskaber på tværs af fag og landsdele.

Forbundets hjælpekasse som formelt drev Strandgaarden, tilbød også pensionistmedlemmer et gratis ferieophold en gang hvert 3. år. De ophold var den rene fest for medlemmerne.

Når man blev tilbudt et ophold, med ægtefælle, fik man en togbillet fra sin hjemby, blev afhentet på stationen (Høje Taastrup) i bus og man skulle kun selv betale for sine drikkevarer. På pensionistopholdene var der op til 45 deltagere som fik festaften med tre retters mad, man bød naturligvis tobak rundt, der var festtaler og dans til kl. 23:00.

Ugens ophold gik med at hygge sig med hinanden, spise god mad, foredrag og ikke mindst en udflugt med bus, hvor man så det Sjællandske landskab og ind i mellem også en seværdighed.

Gennem årene nåede mange pensionistmedlemmer at få en del ophold på Strandgaarden, for dem var det et kært gensyn at blive taget imod af økonomaen, senere forstanderen, med et smil og forventning til den kommende uge.

Pensionistopholdene fortsatte indtil 2004, hvor folketinget gennemførte forbud mod eksklusivaftaler, som medførte en general tilbagegang af medlemmer i alle fagforbund. Med de faldende indtægter var der simpelthen ikke længere penge til det sociale arbejde med pensionisterne.

Et andet markant kapitel i Strandgaardens historie er også tiden hvor man hver sommer, i 10 år, husede børn og voksne fra et børnehjem i det tidligere Østtyskland.

I tiden lige efter murens fald i 1989, var der en stor interesse for hvordan livet havde været bag muren. Det medførte også at en delegation af medlemmer fra Dansk Funktionær Forbund, arrangerede en tur til Østtyskland, hvor man talte med medlemmer af det nu tilladte Socialdemokrati. De fortalte om et børnehjem i Byen Halle, hvor børnene boede i en gammel mølle og alt kun fungerede for børnene, fordi der var voksne der gjorde hvad de kunne, på trods af systemets ligegyldighed.

Et besøg på Clara Zetkin børnehjemmet i Halle, viste en gammel ruin hvor børnene levede under kummerlige forhold, det affødte en invitation til børn og voksne til et ophold på Strandgaarden i Solrød Strand, hvis man kunne arrangere transporten til Danmark.

Året efter kom børnene første gang til Danmark, de oplevede den luksus kun at skulle bo to på hvert værelse og kun være to om bad og toilet.

Medlemmer af Dansk Funktionær Forbunds Socialdemokratiske klub, havde meldt sig som frivillige hjælpere under opholdet, en af dem husker tydeligt en hændelse fra det første ophold. En dreng klagede over ondt i maven og i løbet af et par dage blev det så slemt, at man måtte tilkalde læge, som kunne konstatere at han led af forstoppelse. Årsagen til forstoppelsen var den simple, at han spiste alt for meget. Når han var til frokost, tog han lidt mad med på sit værelse som han gemte under sengen, til senere brug. Hans egen forklaring var at han jo ikke var vant til, at rigelige mængder af mad blev ved. Hjemme på børnehjemmet kunne aftensmaden dengang bestå af bouillonsuppe uden fyld eller andet.

Mens børnene var på Strandgaarden var de synlige i hele området, bl.a. på de lånte cykler som de kørte op og ned ad Birkegaards alle på.

Mange af børnene fik et særligt forhold til Strandgaarden, da de nåede at komme på besøg 10 gange. Jeg har mødt den nuværende forstander på

Clara Zetkin, som nu er et moderne børnehjem, som fortæller om hans egen barndom på børnehjemmet, hvor sommerens ophold var noget der blev set frem til, som større end juleaften.

Det nuværende børnehjem har ikke glemt de mange år, hvor Strandgaarden var sommerens højdepunkt, bygningerne på hjemmet hedder eks. ”Strandgaarden”, ”Dansk Funktionær Forbund” og andre navne de forbinder med sommerferierne.

Opholdene for børnene sluttede med sidste besøg i 1999, da forholdene hjemme nu var så gode, at ferierne i Danmark ikke længere gav mening, ud over traditionen.

I 1999 blev Strandgaarden igen moderniseret, denne gang med en gennemgribende renovering af køkken, værelser og

undervisningslokaler. Der blev også bygget lidt flere værelser til. Under ombygningen blev det konstateret, at alle fliser i badeværelserne var forurenede med asbest, som man havde brugt i den klæbemasse fliserne, var sat op med. Det betød at tidsplanen kom under pres og prisen steg med ikke mindre end kr.400.000,-

December orkanen 1999 ramte også byggeriet, da en gavl ikke kunne modstå presset og væltede i den voldsomme vind, igen en forsinkende faktor. På trods af forsinkelserne kunne man genåbne Strandgaarden den 1. februar år 2000, det skete naturligvis med åbent hus, for medlemmer, naboer og forretningsforbindelser.

Den moderniserede Strandgaard var meget hurtigt en succes for medlemmerne, og kurserne for tillidsmænd og andre fortsatte, men nu med moderne undervisningsmidler, bl.a. andet blev der indkøbt et Smartboard, en storskærm på 70" som var trykfølsom, det var stort dengang, det var prisen på mere end kr. 100.000- også.

Med ophøret af pensionistophold i 2004, åbnedes der også mulighed for, at man kunne sælge ydelser til andre, bl.a. begyndte Solrød kommune at benytte Strandgaarden til kurser. Selve delen med at sælge ydelser til eksterne kunder blev aldrig den helt store succes, da stedet var for lille i konkurrencen med de store kursusejendomme.

I 2006 var økonomien i Dansk Funktionær Forbund blevet så anstrengt, at man overvejede at lukke og sælge Strandgaarden, et forslag hovedbestyrelsen dog afviste da det ville være at sælge "arvesølvet". I 2007 var situationen så anstrengt, at man alligevel besluttede at sælge stedet. Personalet blev opsagt til den 31. december, hvor Strandgaarden dermed ophørte som ferie og kursusejendom.

Der var en forventning om, at beliggenhed og størrelsen på ejendommen ville betyde et hurtigt salg, til en god pris.

Som bekendt ramte den finansielle krise Danmark i sommeren 2008, hvilket betød at der nærmest ikke var interesse for Strandgaarden, man fik nogle bud, som var alt for lave. Derfor fik man et rådgivende ingeniørfirma til at lave et forslag til en lokalplan, som selvfølgelig

skulle godkendes i kommunen, hvor stedet kunne omdannes til 7 boliger, hvilket gjorde det mere salgbart.

Endelig i sommeren 2012 kunne man aflevere Strandgaarden til den nye ejer.

Tonny Lauridsen

Ansæt på Strandgaarden fra 1988 til 2008

-0-

Lokalarkivet efterlyser

Solrød Lokalarkiv indeholder mange interessante og spændende arkivalier der fortæller om foreninger, klubber, slægter, huse, begivenheder m.v.

Vi er dog overbeviste om at der stadig findes meget derude som med fordel kunne bruges i arkivets arbejde og ligger I inde med det og kan undvære det, vil vi meget gerne have det, inden det går tabt.

En ny ting er, at mange foreninger, klubber m.v. ikke længere møjsommeligt fører ind i en fast protokol hvad der sker i foreningen eller klubben og hvad der vedtages med bindende virkning for eftertiden.

Dette materiale vil vi gerne tilbyde at bevare, hvilket nemt kan ske ved at tilføje arkivets mailadresse: solroedlokalarkiv@gmail.com til jeres postliste, så lagrer vi materialet på harddiske. Og husk: Arkivpasserne har underskrevet en tavshedserklæring, hvilket betyder at kun relevante interessenter får adgang.

I er altid velkomne i arkivets åbningstid, torsdag 16.00 - 18.00 eller efter aftale med Jørgen Christiansen 20287811 eller joergenc@gmail.com

Solrød Lokalhistoriske Forening

c/o Jørgen Christiansen
Østre Grænsevej 20
2680 Solrød Strand

Solrød Lokalhistoriske Forenings hjemmeside: www.solofo.dk

Formand	Jørgen Christiansen	20 28 78 11
Næstformand	Else Haugaard-Hansen	56 16 84 11
Sekretær	Ole Jørgensen	56 14 07 81
Kasserer	Lis Hansen	51 74 18 98
Best. Medlem	Kirsten Kurland	21 42 36 53

Arkæologiske gruppe (Kontakt til Museum Sydøstdanmark)	Kjeld Ejdorf	40 76 22 04
---	--------------	-------------

Årskontingent: 125 kr. for enkeltpersoner
150 for husstand, forening eller organisation

*Betaling af kontingent med girokort +01 5099978
ved netbank, eller kontakt foreningens kasserer:
Lis Hansen, telf. 51 74 18 98, lis.hansen@live.dk*

E-Mail adresser fra medlemmerne til bestyrelsen

*Foreningen udgiver hvert år 4 blade, hvor vi bringer forskellige oplysninger.
Hvis der er ekstra besked mellem to blade, så ville det være dejligt med jeres
e-mail adresse, så vi fremover kan bruge den, når det er nødvendigt.
Send venligst jeres adresse til: Jørgen Christiansen: joergenc@gmail.com*

Solrød kommunes Lokalkarkivs hjemmeside: www.solrødarkiv.dk

Solrød Lokalhistoriske Arkiv 56 18 19 55

*Solrød Aktivitets- og Frivilligcenter, Solrød Center 85,
2680 Solrød Strand. Åbningstid foreløbig torsdag kl. 16-18*

Redaktion Bo Olsson
Eftertryk tilladt forudsat tydelig kildeangivelse
Tryk af medlemsblad: Grafisk Rådgivning APS
Antal tryk: 300, ISSN: 1397 – 6397